

OPINIA

dotycząca wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego

dr. Tadeuszowi Klecha

1. Wstęp

Działając na podstawie wniosku Pana dr. Tadeusza Klechy, Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów przekazała w połowie roku 2014 do Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN materiały przygotowane przez Pana Klechę dla przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk o Ziemi w dyscyplinie geofizyka.

Rada Naukowa IGF PAN, której jestem przewodniczącym, rozpoznała sprawę na swym 221 posiedzeniu 11 września 2014 roku. Po analizie przesłanych materiałów Rada stwierdziła, że przedstawione osiągnięcie habilitacyjne i pozostały dorobek Wnioskodawcy, nie włączony do osiągnięcia habilitacyjnego, nie należą do dziedziny nauk o Ziemi, dyscypliny geofizyka. Na tej podstawie Rada Naukowa Instytutu Geofizyki PAN odmówiła przeprowadzenia przedmiotowego postępowania habilitacyjnego. W przesłanym do Centralnej Komisji uzasadnieniu swej decyzji Rada Naukowa Instytutu Geofizyki wskazała również, że udokumentowany dorobek naukowy habilitanta, jak i osiągnięcie naukowe przedstawione do habilitacji są bardzo słabe.

W pełni zgadzam się z przytoczoną opinią Rady Naukowej IGF PAN w sprawie niezgodności zawartości materiałów przedstawionych przez dr. Klechę dla przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego z dziedziną nauk o Ziemi, dyscypliną geofizyka. W konsekwencji stwierdzam również, że nie mam kompetencji do merytorycznej oceny wewnętrznej zawartości publikacji przedstawionych do postępowania habilitacyjnego jako osiągnięcie naukowe oraz innych publikacji przedstawionych jako pozostały dorobek naukowy. Na tej podstawie mam prawo odmówić opracowania opinii dotyczącej wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Z prawa tego nie korzystam z dwóch powodów:

1. Mam kompetencje do oceny wartości naukowej przedstawionych materiałów przy pomocy powszechnie używanych instrumentów formalnych oceny sukcesu naukowego.
2. Z powodów przedstawionych poniżej uważam, że powinno się jak najszybciej przerwać procedury związane z wnioskiem habilitacyjnym dr. Klechy i mam nadzieję niniejszą opinią się do tego przysłużyć.

2. Podstawowe dane o Habilitancie

Dr Tadeusz Klecha urodził się 25/05/1944r. Ma lat 70.

Studia magisterskie ukończył w na Wydziale Matematyki i Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego w 1966 roku.

W latach 1967-1971 był doktorantem w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie.

W latach 1971-1983 pracował w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach.

W roku 1984 obronił pracę doktorską w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN pt. „Fale sprężyste w niejednorodnej izotropowej półprzestrzeni sprężystej”, uzyskując stopień doktora nauk technicznych.

Od 1985 roku jest pracownikiem Uniwersytetu Ekonomicznego (wcześniej Akademia Ekonomiczna) w Krakowie.

3. Omówienie i ocena wskazanego osiągnięcia naukowego

Dr Tadeusz Klecha wyróżnił jako swe osiągnięcie naukowe zestaw publikacji, który zatytułował: „Problem fal powierzchniowych w anizotropowej niejednorodnej półprzestrzeni sprężystej opisany w języku naprężeń”. Zestaw ten tworzy 8 publikacji:

1. Klecha T. (1996) Surface stress waves in a nonhomogeneous elastic half-space. Part I. General results based on spectral analysis. Existence and analyticity theorems. Arch Mechanics
2. Klecha T. (1996) Surface stress waves in a nonhomogeneous elastic half-space. Part II. Existence of surface waves for an arbitrary variation of Poisson's ratio. Approximate solutions based on perturbation methods. Arch Mechanics
3. Klecha T. (1988) Propagation of surface waves in a nonhomogeneous anisotropic elastic semi-space. Bull Pol. Acad. Sci. tech.
4. Klecha T. (1999) Existence and uniqueness of the solution to the problem of surface wave propagation in a nonhomogeneous isotropic elastic half-space. Bull Pol. Acad. Sci. tech.
5. Klecha T. (2000) Analysis of surface wave operator in a nonhomogeneous isotropic elastic semi-space. Part I. Bull Pol. Acad. Sci. tech.
6. Klecha T. (2000) Analysis of surface wave operator in a nonhomogeneous isotropic elastic semi-space. Part II. Bull Pol. Acad. Sci. tech.
7. Klecha T. (2000) Analysis of surface wave operator in a nonhomogeneous anisotropic elastic semi-space. Bull Pol. Acad. Sci. tech.
8. Klecha T. (2002) The application of a small parameter method to analysis of the stress surface waves in a nonhomogeneous isotropic halfspace. Bull Pol. Acad. Sci. tech.

Te osiem prac opublikowane zostało w ciągu siedmiu lat od 1996 do 2002 roku. W tym okresie Biuletyn Polskiej Akademii Nauk – Nauki techniczne, w którym opublikowano sześć prac, nie był czasopismem znaczącym światowo, nie był odnotowany na tzw. liście filadelfijskiej (nie miał wyznaczonego współczynnika wpływu, obecnie znajduje się na liście i ma współczynnik wpływu około 1.0), w zasadzie nie był nawet czasopismem w pełni recenzowanym, gdyż członek Polskiej Akademii Nauk mógł w nim jednoosobowo rekomendować publikację. Po 12 latach od publikacji ostatniej z

wymienionych prac są one przedstawiane jako osiągnięcie habilitacyjne. W mojej opinii tempo rozwoju współczesnej nauki jest na tyle szybkie, że poza wyjątkami, dwanaście lat to czas nadto długi by osiągnięcie naukowe się zdezaktualizowało. Te wyjątki to: (i) prace wybitne, wyznaczające nowy poziom światowy w dyscyplinie naukowej, (ii) prace dotyczące zagadnień niszowych, które nie są przedmiotem zainteresowania społeczności naukowej tej dyscypliny naukowej i ich badania nie są rozwijane.

Jakość publikacji naukowych weryfikuje stopień ich poczytności. Prace wybitne mają rzesze odbiorców, którzy te prace czytają i cytują w swoich publikacjach. W ciągu długiego okresu, który upłynął od ukazania się prac zgrupowanych przez dr. Klechę jako osiągnięcie naukowe (od 18-tu do 12-tu lat), żadna z tych publikacji nie została zacytowana w innych publikacjach, zamieszczonych w znaczących światowo czasopismach naukowych (za takie uważam notowane na liście filadelfijskiej). Wpływ wskazanego osiągnięcia naukowego na światowy poziom nauki niewiele różni się, jeśli w ogóle, od zerowego. Sam Wnioskodawca, nie kontynuował już dalej swych badań z zakresu wskazanego osiągnięcia naukowe, jak również w ogóle z zakresu, które uznaje za należące do dziedziny nauk o Ziemi, dyscypliny geofizyka, a w każdym razie nie opublikował nic z tego zakresu. Fakt ten ma również wpływ na podaną poniżej ocenę końcową.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzam, że znaczenie zestawu prac przedstawionego jako osiągnięcie naukowe jest daleko poniżej minimalnych wymagań jakie należy postawić zestawom publikacji by uznać je za osiągnięcia naukowe uzasadniające nadanie stopnia doktora habilitowanego.

4. Omówienie i ocena aktywności naukowej

Dr Klecha wymienia łącznie 13 prac z dziedziny, opublikowanych w całym swym długim, 48-letnim okresie aktywności zawodowej. Jest to pięć przed doktoratem, do roku 1982 i te osiem wskazane jako osiągnięcie habilitacyjne. Daje to średnią jedną pracę na trzy i pół roku.

Jakość prac może z powodzeniem zastąpić ich liczbę. Jakość oceniana przez potencjalnych czytelników. Z tych pięciu prac, które tworzą aktywność naukową z wyłączeniem osiągnięcia habilitacyjnego, dwie są wymienione na liście Web of Science „Thomas Reuters”. Z tych dwóch wymienionych jedna była cytowana jeden raz, przez samego Autora w tej drugiej pracy. Innych cytacji brak. Dzięki autocytowaniu indeks Hirscha wyznaczony w tej bazie = 1.

Na tej samej liście Web of Science „Thomas Reuters” wymienione są jeszcze dwie pozycje autorstwa dr. Klechy, obie zatytułowane „Correction”. Są to prawdopodobnie korekty wcześniejszych publikacji. Nie mogą mieć znaczenia oryginalnych prac naukowych skoro sam Wnioskodawca o nich nie wspomina w swym autoreferacie.

Wnioskodawca wymienia w autoreferacie udział w dwóch międzynarodowych konferencjach naukowych w Warszawie 1983 roku i w Pekinie w 2002. Nie rozumiem co oznacza uczyniona przez Wnioskodawcę adnotacja „udział w niektórych..”. Czy były inne? Jeśli były dlaczego ich nie wymienia i poprzestaje na rażąco małej liczbie dwóch konferencji na 48 lat aktywności zawodowej?

Dr Klecha wymienia również i dokumentuje swoje uczestnictwo w dwóch projektach nazwanych międzynarodowymi. Nazwanych bo drugi z wymienionych projektów, wykonywany w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, jest tylko finansowany z funduszy strukturalnych

Unii Europejskiej, ale to nie czyni go projektem międzynarodowym. Zresztą nawet gdyby obydwaj byli w pełni międzynarodowe to nadal rekord aktywności Wnioskodawcy w projektach byłby mikry.

Podsumowując tą część oceny stwierdzam, że aktywność naukowa Wnioskodawcy, dokumentowana we wniosku habilitacyjnym, jest bardzo słaba ilościowo oraz nie ma żadnego zauważalnego znaczenia dla nauki.

5. Opis działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr Tadeusz Klecha prowadzi działalność dydaktyczną w większości skupioną wokół zagadnień ekonomii. W dostarczonych dokumentach wymienia 9 przedmiotów, które prowadził w latach 1985-2013. Sześć z wymienionych jest związane matematyką w ekonomii, co nie dziwi biorąc pod uwagę równocześnie wykształcenie i miejsce pracy Wnioskodawcy. Pozostałe to dwa przedmioty ogólne: „Matematyka” i „Statystyka” oraz „Seminarium magisterskie” prawdopodobnie również związane z ekonomią. Nie jest dokumentowana żadna działalność dydaktyczna w dziedzinie nauk o Ziemi, dyscyplinie geofizyka.

Nie ma danych czy w ramach wymienionych przedmiotów dr Klecha prowadził wykłady, czy ćwiczenia, czy obie formy dydaktyczne.

Nie ma danych o jakiegokolwiek działalności organizacyjnej.

6. Podsumowanie i wniosek końcowy

Oceniając wartość naukową przedstawionych materiałów we wniosku dr. Tadeusz Klechy przy pomocy instrumentów formalnych oceny sukcesu naukowego uważam, że zarówno zestaw prac wskazanych jako osiągnięcie naukowe jak i łączna aktywność naukowa całkowicie wykluczają uznanie ich za wystarczające do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Na tej podstawie **stwierdzam, że dr Tadeusz Klecha nie spełnia wymagań dla nadania mu stopnia doktora habilitowanego w myśl Ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.).**

7. Uwagi końcowe

Ustawa z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki miała w zamyśle uprościć drogi kariery naukowej. W szczególności miała umożliwić składanie osobistych wniosków o nadanie stopnia i tytułu naukowego, co miało przeciwdziałać możliwej praktyce wstrzymywania awansu młodszych pracowników naukowych. Takie rozwiązanie ustawodawcze stało się jednak źródłem innego typu nieprawidłowości. Obecnie każda osoba posiadająca stopień doktora może złożyć wniosek habilitacyjny, dokumentując w nim działalność naukową dowolnej jakości oraz wskazując według swego uznania tak dyscyplinę naukową dla tej działalności jak i jednostkę organizacyjną do przeprowadzenia postępowania. W efekcie wspomniane jednostki organizacyjne mogą zostać narażone na prowadzenie, za pieniądze publiczne, kosztownego postępowania w sprawach, które nie powinny się w ogóle pojawić. Przykładem tego typu nieprawidłowości jest opiniowana tutaj sprawa. Wskazana została niewłaściwa dyscyplina naukowa,

a materiał poziom materiałów przedstawionych do habilitacji jest żałosny. Uważam, że Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów powinna większą uwagę poświęcać korespondencji przychodzącej od rad naukowych, w szczególności dotyczącej odmowy prowadzenia postępowania habilitacyjnego. Po decyzji Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN, w której aktywny udział mieli członkowie Polskiej Akademii Nauk i inni wybitni specjaliści w dziedzinie nauk o Ziemi, dyscyplinie geofizyka, materiały habilitacyjne dr. Klechy nie powinny być bezrefleksyjnie odesłane do następnej jednostki mającej w swej kompetencji geofizykę – do Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej. Takie postępowanie prowadzi do dalszego podsycania wyżej wspomnianych nieprawidłowości obecnej procedury nadawania stopnia doktora habilitowanego. Również uważam, że dokumentacja wniosku habilitacyjnego nie powinna zawierać żadnych materiałów nie wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Nie na miejscu jest umieszczenie na pierwszej stronie dokumentacji opinii na temat wniosku pochodzącej od strony trzeciej. Intencja zamieszczenia tej opinii jest całkiem jasna – celem było wywarcie nacisku na komisję prowadzącą postępowanie. Nie na miejscu jest też rozesłanie tak przygotowanych materiałów. Centralna Komisja powinna tego rodzaju praktykom przeciwdziałać.

a materiał poziom materiałów przedstawionych do habilitacji jest żalony. Uważam, że Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów powinna większą uwagę poświęcać korespondencji przychodzącej od rad naukowych, w szczególności dotyczącej odmowy prowadzenia postępowania habilitacyjnego. Po decyzji Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN, w której aktywny udział mieli członkowie Polskiej Akademii Nauk i inni wybitni specjaliści w dziedzinie nauk o Ziemi, dyscyplinie geofizyka, materiały habilitacyjne dr. Klechy nie powinny być bezrefleksyjnie odesłane do następnej jednostki mającej w swej kompetencji geofizykę – do Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej. Takie postępowanie prowadzi do dalszego podsycania wyżej wspomnianych nieprawidłowości obecnej procedury nadawania stopnia doktora habilitowanego. Również uważam, że dokumentacja wniosku habilitacyjnego nie powinna zawierać żadnych materiałów nie wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Nie na miejscu jest umieszczenie na pierwszej stronie dokumentacji opinii na temat wniosku pochodzącej od strony trzeciej. Intencja zamieszczenia tej opinii jest całkiem jasna – celem było wywarcie nacisku na komisję prowadzącą postępowanie. Nie na miejscu jest też rozesłanie tak przygotowanych materiałów. Centralna Komisja powinna tego rodzaju praktykom przeciwdziałać.

